

дина I
ој 2—3

ЛЖЦ

1-VIII-19
Скоп.

лачким духом. Он је природан — помало и груб али зато нам пружа могућност да видимо и осетимо и оно, што фактички и није лепо. Лепавец нам даје погледе на сиромашне зграде и погледе, и карактерно потенцира њихово шаренило, али зато у ону монотонију линија уноси живот изражен топлим бојама, саживљује мотиве и даје пун израз лепоте. Смелост која се у његовом маниру на први поглед примећује, још није тако изразита што вероватно долази услед тога што он још није потпуно формиран у самој техници. Начин рада му је добар, и ако продужи да ради са шпахтлом што му, како се види, најбоље лежи, његов таленат и техничко знање доћи ће до потпуног изражаја. Била би препоручљива што мања употреба црне боје, која сликама даје меланхоличну тенденцију. Код Лепавца то може бити долази као рефлексија његовог бурног живота и патња које је преживео.

Мих. Шојлевић

Изложба слика Ж. Влајинића у Скопљу.

Скопље — град старе историје и културе, извор уметничког богатства мотива и стваралачког духа народа, одувек је давао неисцрпни материјал уметнику, занатлији и жени везиљи, које видимо по њиховим старим драгоценим рукотворинама. Стваралачку моћ старих уметника, њихова плодност и генијалну замисао коју осећамо и видимо посматрајући њихове радове, доводи до тога да су лепота природе, мотиви и фолклор околине Скопља давали надахнуће за све бољи и бољи рад. Та лепота скопске околине и данас привлачи много и много уметника: било наших, било страних: даје им богат материјал за обраду и заноси у стваралачки полет.

Таквог једног сликара који преживљује лепоте нашег Југа и у своме надахнућу пева са кичицама лепе и хармоничне песме, чисте колорације, красног мотива из наше скопске околине — имамо га. Од годину дана г. Влајинић, очаран пејсажима Југа, остао је у нашој средини да ствара, пева колористички и даде нам све оне красне мотиве, који су нам обични, али добром и искреном уметнику-песнику ти мотиви вису обични он их предаје платну, чистојеродно и без тенденције својим кичицама црта, заноси се, даје најлепше хармоније боја, мотива и тиме постигао је оно, што се не може лако постићи, ако се не сроди са средином и зађе у душу и суштину мотива. Са ове изложбе г. Влајинић је дао доста добар пласман и као да је нашао свој индивидуум у начину рада и израза, показао је већи напредак овим радовима него што је раније дао. Боја интонације је нежна, бистрина у модулацији појединих планова је јако осетљива и пријатно делује гледаоцу. Врло добро је решио састав неба са земљом, а што је најбоље у својим радовима он преживљује не само лепоту мотива, него се заноси у хармонију боја и тако их пласира да општи поглед даје једну хармоничну целину скроз прожету идејом коју уметник има, другим речима он се је упутио у добром и непогрешном правцу и ако продужи да следи садашњим својим маниром и мало још боље проучи у слици оно што треба да потенцира у заједници са идејом, он ће у будуће дати више него што се испочетка очекивало и мислило од његовог стварања до данас.

Као младом сликару желим да интензивним радом, преданошћу и енергијом продужи садашње своје стварање и да га видимо у још бољој формацији његовог индивидуа.

М. Шојлевић

Максанс Ван дер Мерш.

Награда Гонкур за 1956 додељена је, са седам гласова од десет, Максансу ван дер Мершу за роман *L'Empreinte du dieu*. Награђени писци често изненађују публику, али, карактеристично за награду Гонкур, награђено дело готово увек има несумњиве вредности. Ван дер Мерш, међутим, није баш непознат писац. Рођен је 1907 године у Рубеу. Он је, дакле, релативно »млад« писец и тиме је задовољена жеља Едмонда де Гонкура, али није и непознат. Јер умало што и претходне године није добио исту награду за свој роман *Invasion 14*.

Још као ђак, било му је 16 година, ван дер Мерш је добио Златиу медаљу на књижевном конкурсy расписаном од стране »Француске поморске и колонијалне лиге«. Доцније, 1928 године однео је прву награду на »Општем француском средњешколском« конкурсy када је уређивао у *Lille-univerzitaire*, часопис студената са Севера, у коме је објавио низ песама, приповедака и чланака разне садржине: Свој први роман, *La Maison dans la dune*, објавио је 1932 год. Окуражен огромним успехом тога дела, Ван дер Мерш је објавио још четири романа: *Car ils ne savent ce qu'ils font*; *Quand les rivières se taisent*; *Le pêché du monde* и *Maria, fille de Flandre*, са истим успехом.

Ван дер Мерш, поред успешног рада на књижевности, редовно обавља и свој професионални посао адвоката у Лилу.

Ђ. Шоптрајановић

УРЕЂУЈЕ ОДБОР

Власник Ђорђе Ј. Киселиновић, Булевар Луја Бартуа бр. 10 — Скопље
Одговорни уредник Др. Борисав Арсић, Кеј Кр. Александра 102, Скопље

Штампарија Василија Димитријевића, Скопље. — Телефон 183

Претплата годишње 50 динара за Југославију, за иностранство 80 динара
Један број у продаји 5 динара

Претплату слати на чековни рачун бр. 85.002

Рукописе и све друго слати на адресу одговорног уредника.